

30. OULUN KANSAINVÄLISEN LASTEN- JA NUORTENELOKUVIEN FESTIVAALIN
VIRALLINEN ÄÄNENKANNATTAJA

VALOKEILA

Tunteita ja tunnelmia

VALOKEILASSA

ELOKUU VIE TAKAISIN KESÄÄN

Kliseisistä lähtökohdista kuoriutuukin maittava elokuvaelämys.

Suomalainen *Elokuu*-elokuva alkaa tutun kliseisesti: perheen kymmenen ällää kirjoittanut, yliopistoon heittämillä sisään hyppäävä kultatapoju haluaa ottaa viimeisestä vapaasta kesästään kaiken irti ja repäisee vähän liikaa.

Elokuvan päähenkilö Aku joutuu kuin huomaamattaan Suomea kiertävälle roadtripille puolituntemattoman Julin kanssa. Matkan varrella heitetään syrjään varovaisuus ja velvollisuudet ja unohdetaan jopa Venäjän-matkalla oleva tyttöystävä Erika.

Tästähän vanhemmat eivät tykkää. Kesän jälkeen, elokuun koittaessa Akun on järjestettävä asiansa parhain päin.

Täydellistä tunnelmaa

Vaikka *Elokuu* sisältääkin perinteisiä nuortenelokuvien kliseitä, se ei ole huono elokuva – päinvastoin. *Elokuu* yllättää positiivisesti sujuvalla dialogillaan, loistavilla näyttelijäsuorituksillaan ja kesäisellä tunnelmallaan.

Nuorten elokuvatähtien suo-

ritukset ovat vakuuttavia ja luonteivia. Jopa alastonkohtaukset on näytelty taitavasti ja aidosti.

Parhaiten *Elokuu* kuitenkin onnistuu tavoittamaan nuoruuden ja kesän vapauttavan tunteen. Maisemat, kesätunnelma ja kesäyön auringonlaskut on tavoitettu niin hienosti, että ihan tippa nousee linssiin – niin suuri ikävä tulee kesää.

IIDA AHONEN

SANATAIDERYHMÄ KAMELEONTTI

ELOKU
SUOMI 2011, 110 MIN
YLI 13-VUOTIAILLE

Aku (Eppu Pastinen) viettää elämänsä kesää.

ELOKUVA-ARVIO

Poika ja pelikaani

Isän ja pojan suhde on ollut vaikea pojan äidin kuolemasta asti. Yksinäinen poika löytää sattumalta ystäväkseen pelikaaninpoikasen, joka pian kasvaa niin isoksi, ettei sitä voi enää piilotella vajassa. Kaunis, kesy lintu tekee karusta kreikkalaissaaresta turistikohteen. Samalla se uhkaa ajaa isän ja pojan

suhteen lopullisesti karille.

Ranskalaisen Olivier Horlait'n elokuva *Koko kylän pelikaani* (*Nicostratos le pélican*) kertoo Yannis-pojan kasvutarinan. Lisäksi keskeisissä rooleissa ovat kaunis Angeliki-tyttö sekä Yannisin yrmeä kalastajaisä. Tärkeä hahmo on tietysti myös pelikaani Nicostratos, jota muuten näyttelee elokuvassa peräti kahdeksan eri pelikaania.

Mielestäni oli hienoa, ettei pelikaani jäänyt elokuvassa tyyppilliseksi söpöksi eläintähdeksi.

Nicostratos on lopultakin villieläin, vaikka päätyykin osaksi koko kylän elämää. Elokuvan käänteet eivät juuri yllätä, mutta on se silti katsomisen arvoinen – vaikka jo aurinkoisten saaristomaisemien vuoksi.

VEERA ADOLFSÉN

KOKO KYLÄN PELIKAANI
RANSKA 2010, 91 MIN
YLI 8-VUOTIAILLE
LA 26.11. KLO 10.15

ELOKUVA-ARVIO

Lillissä riittää väriä ja vauhtia

Harald Sicheritzin ohjaama *Noitatyttö Lillin paluu* on värikäs, hauska ja energinen elokuva. Se kertoo Lillistä, joka ei olekaan ihan tavallinen tyttö. Hänellä on nimittäin piilossa huoneessaan valtava loitsukirja, josta löytyy uskomattomia taikoja. Kotona eletään tavalista elämää, eikä perhe tiedä lainkaan tytön noitataidoista.

Lilli saa salaperäisen kirjeen Mandolanin valtakunnasta, missä tarvitaan apua kirotnut valtaistumien kanssa. Lilli rientää apuun lentävän lohikäärme Hectorin kanssa, mutta paikanpäällä selviää, että ongelma onkin melkoisen mittava. Tästä alkaa vauhdikas seikkailu kaukaisessa maassa.

Noitatyttö Lillin paluu -elokuvan maailma on runsas. Lavastus ja puvustus räiskyvät itämaista tunnelmaa: kirkkaita värejä, hauskoja yksityiskohtia ja runsaita muotoja. Ne tukevat elokuvan hauskaa tunnelmaa ja iloista meininkiä. Mainio väripilkku on Hector-lohikäärme, joka on ehdottomasti yksi elokuvan päähenkiöistä. Hector on vaha-animoitu otus, jolta ei puutu vauhtia eikä vitsejä.

Alku lupasi enemmänkin viihdyttäviä animaatiokohtauksia, kun Lillin kirjeen kulkua kuvattiin osittain tunnelmallisilla paperiaalloilla ja satumaisessa animaatiokaupungissa. Satumaisuutta tarinassa riitti ilmeikkään, mutta ideasta olisi riittänyt pidemmällekin.

KATI INKALA

NOITATYTTÖ LILLIN PALUU
SAKSA 2010, 86 MIN
YLI 5-VUOTIAILLE
PE 25.11. KLO 15.00

Surullisen kaunista maalaismaisemaa

Martinin unelma kertoo kosketavan tarinan 1960-luvun maaseudulta, kun rock n' roll ja radiokaalit ajatukset saapuvat Tanskan pelloille. Elokuvasa ei tunteita säästellä, ja monet sen kohtaukset saavat kananlihalle. Valkokankaan värimaailma ja verkkainen tunnelma korostavat tarinan surumielisyyttä.

Päähenkilö Fritsin näyttelijä, samoin kuin kaikki muutkin lapsinäyttelijät, yltävät huikeisiin suorituksiin. He ovat käsittämättömän aitoja, paljaita ja eläviäisiä.

Tarinan henkilöhahmot on kirjoitettu uskottavasti. Heidät kuvataan inhimilliseksi ja erehtyväsiksi. Muutenkin elokuvassa riittää paljon ajateltavaa. Se kertoo koruttomasti väkivaltaisesta rehtorista, joka saa valtaansa koko yhteisön. Fritsin ja hänen perheensä arvot perustuvat oikeudenmukaisuuteen ja toisesta välittämiseen, ja sen vuoksi myös koulun toimintatavoihin on saatava muutos. Muutos ei tapahdu helposti vaan vaatii pitkän taistelun.

Niels Arden Oplevin ohjaaman elokuvan tunnelmaa rikastuttaa hieno musiikki. Se vie mukanaan menneeseen aikaan ja sävyttää niin humoristisempia kuin surullisempiakin tunnelmia. Musiikki kaappaa mukaan tarinan maailmaan.

SANATAIDERYHMÄ KAMELEONTTI

MARTININ UNELMA
TANSKA 2006, 105 MIN
YLI 11-VUOTIAILLE

TÄHDET JA MERI

Xinghain matka taitavaksi säveltäjäksi.

Opettaja huomaa Xinghain musiikilliset kyvyt.

Pieni Xinghai-poika rakastaa musiikkia ja löytää sitä kaikkialta. Hän kuuluu halveksittuun Tankakansaan, joka elää kalastamalla. Xinghai haluaa päästä kouluun, mutta kun hän pääsee sinne, häntä kiusataan huonon taustansa takia. On kuitenkin ihmisiä, jotka huomaavat Xinghain todelliset kyvyt. Li Qiankuan ja Xiao Guiyun ohjaama elokuva *Musiikin lumo* on tarina säveltäjä Xian Xinghain lapsuudesta.

Lumoava musiikki

Elokuvan taustamusiikki on ihana ja sopii koskettavaan ja vähän surulliseen elokuvaan. Xinghai on suloinen eläytyessään musiikkiin. On hienoa, kuinka Xinghai saa arkisetkin äänet kuulostamaan musiikilta ennen kuin hän oppii soittamaan oikeita soittimia. Esimerkiksi torilla kävellessään hän kuulee musiikkia kaikkialla.

Mieleen jäi myös kohta, jossa Xinghai soittaa pianolla laulun äidilleen. Ehkä silloin pianonsoittoa vastustanut äitikin ymmärtää, että pianistikin voi olla hyvä ja menestyvä ihminen.

Xinghain ystävä, pieni Dina-tyttö, laulaa kauniisti. Hän opiskelee koulussa, jonne Xinghain äidillä ei ole varaa laittaa poikaansa. Siitä huolimatta he viettävät vapaa-ajalla aikaa yhdessä. He vaikuttivat pitävän samanlaisista asioista. Kun Xinghailta on vaikeuksia, Dina tahtoisi auttaa poikaa, mutta hänen isänsä on julma eikä suostu kuuntelemaan pikkutyttöä.

Myöhemmin elokuvassa keisari syöstään vallasta ja Tankakansan olojen on tarkoitus parantua. Mietimme, paranivatko ne loppujen lopuksi lainkaan. Ainakin Xinghain olot onneksi paranivat hänen äitinsä saatua

töitä Singaporesta. Elokuvasa ei kerrota, miten muille Tankakansalaisille käy.

Kiinnostavia henkilöhahmoja

Mielestämme henkilöt ovat hienoja, etenkin opettaja, joka kelpaisi kyllä itselleen, ja viulisti, jotka auttavat Xinghaita. Typeriäkin hahmoja on, mutta onneksi heillä ei ole kovin suuria rooleja.

Esimerkiksi Xinghain äitiä ahdistellut pervo on kamala. Isoisä on hieno mies. Hän tekee Xinghaille tämän ensimmäisen oikean soitimen, bambupillin. Myöhemmin isoisä myös opettaa Xinghaita lukemaan kiinan kielen kirjoitusmerkkejä.

Elokuva itse oli hieno, mutta valitettavasti katselunautintoamme häiritsivät takanamme kikattavat ja kuiskuttelevat pikkutyöt. He eivät ilmeisesti arvostaneet elokuvaa. Saimme kuitenkin keskittyttävä elokuvaan ihan hyvin.

Nimi Xinghai tarkoittaa tähtiä ja merta. Se kuvastaa hyvin Xinghaita, joka elää merellä, mutta tavoittelee tähtiä.

KAIJA RAHKONEN
MARIA RASINKANGAS
SANATAIDERYHMÄ KAMELEONTTI

MUSIIKIN LUMO
KIINA 2010, 106 MIN
YLI 10-VUOTIAILLE
PE 25.11. KLO 9.00, LA 26.11. KLO 12.00

TIEDOTUS

OHJELMASSA PALKINTOJENJAKOA JA MUSIIKKIA!

Lasten- ja nuortenelokuvien festivaalilla jaetaan tänä vuonna peräti kuusi palkintoa. Tule lauantaina 26.11. klo 14.00 Valvesalin palkintojenjakotilaisuuteen katsomaan mille elokuville tuomaristot antavat tunnustusta. Lapsituomariston

palkitsema elokuva esitetään Valvesalissa klo 15.00. Molempiin tilaisuuksiin on vapaa pääsy, tervetuloa!

Sana on vapaa -nuortenkonsertti poppaa ja rokkaa

Lauantaina 26. marraskuuta klo 21.00–23.30 Valvesalissa järjestetävässä *Sana on vapaa -konsertissa* lavalle nousevat oululaiset bän-

dit *Reetta, Vaikeat Ajat ja Nuoret marittyrit*. Lyhytelokuva *Lumikko* esitetään ennen konserttia neljä kertaa: klo 19.00, 19.30, 20.00 ja 20.30. Tapahtuma on ikärajan ja päihtetön. Sekä konserttiin että elokuvaan on vapaa pääsy.

MIRA PÄÄTALO
Festivaalitiedottaja
press@oufilmcenter.fi
+358 400 617 491

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA: ELINA TIHINEN
TOIMITUS: KATI INKALA, VEERA ADOLFFSEN, IIDA AHONEN, NICHOLAS GILL, PAULIINA IMMONEN, JUTTA JURMU, MARI HAKALA, ANU-RIIKKA KOKKO, KRISTIINA LEINONEN, SENNI LUTTINEN, MERV MIKKONEN, OLIVIA OLAMBA, KAIJA RAHKONEN, ANNI RAJANIEMI, MARIA RASINKANGAS, AINO-KAISA VETELÄINEN JA MIRA PÄÄTALO
TAITTO: KATJA VAARA
JULKAISUJA: VALVEEN SANATAIDEKOULU, OULUN KANSAINVÄLINEN LASTEN- JA NUORTENELOKUVIEN FESTIVAALI
PAINOS: 400 KPL
LISÄTIETOJA:
WWW.OULUNELOKUVAKESKUS.FI/LEF